

- 3) Az előző kérdésre adott igenlő válasz esetén egy tagállam mely feltételek mellett élhet az irányelv 24. cikkének (2) bekezdése által biztosított azon lehetőséggel, hogy – a tulajdonhoz való jog, a véleménynyilvánítás és a vállalkozás szabadsága, valamint az arányosság elvének sérelme nélkül – a csomagolási egységek és gyűjtőcsomagolások semlegességét és egységességét írja elő a gyártók és importőrök számára?

⁽¹⁾ A tagállamoknak a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerezésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 3-i 2014/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 127., 1. o.; helyesbítések: HL 2015. L 150., 24. o., HL 2016. L 40., 16. o.).

**A Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugália) által
2017. május 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – MEO – Serviços de
Comunicações e Multimédia S.A. kontra Autoridade Tributária e Aduaneira**

(C-295/17. sz. ügy)

(2017/C 256/10)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Az alapeljárás felei

Felperes: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2006/112/EK irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját, 64. cikkének (1) bekezdését, 66. cikkének a) pontját és a 73. cikkét, hogy valamely távközlési (televíziós, internet, mobil és fix hálózatos) szolgáltató hozzáadottérték-adót számít fel valamely előre meghatározott összegnek az ügyfeleitől történő beszedése után – amennyiben az ügyfélnek felróhatóan megszünteti az előre meghatározott időszakra (hűségidőre) vonatkozó, fenntartási kötelezettséget tartalmazó szerződést az időszak lejártát megelőzően –, amely összeg megfelel a szerződés szerint az ügyfél által fizetendő havi alapidő hűségidő lejártáig hátralévő havi díjak számával megszorított értékének, abban a helyzetben, amelyben a hivatkozott összeg kiszámlázásakor, és függetlenül annak tényleges beszedésétől, a szolgáltató a szolgáltatásnyújtást már megszüntette, abban az esetben, ha:
- a. a számlázott összeg szerződéses célja, hogy visszatartsa az ügyfelet a hűségidő megszégésétől, amelynek betartására kötelezettséget vállalt, és megtérítse a szolgáltató által a hűségidő megszégéséből eredően alapvetően azon haszon elvesztése, illetve az alacsonyabb díjakkal történő szerződéskötés, a készülékek vagy egyéb ajánlatok ingyenesen vagy csökkentett áron való rendelkezésre bocsátása, valamint a reklámozási és ügyfélszerzési költségek miatt elszenvedett károkat, amely hasznot akkor szerezhetett volna meg, ha a szerződés a hűségidő végéig hatályos maradt volna;
  - b. a hűségidőt tartalmazó, megkötött szerződések magasabb díjazást jelentenek a szerződés megkötését előmozdító személyek számára, mint a hűségidőt nem tartalmazó szerződések megkötéséért járó díjazás, amennyiben az előbbi vagy utóbbi esetben (vagyis a hűségidővel vagy anélkül kötött szerződésekben) a díjazás a megkötött szerződésekben rögzített havi díj összege alapján kerül kiszámításra;
  - c. a kiszámlázott összeg a nemzeti jog szerint büntetőrendelkezésnek minősül?
- 2) Az első kérdésre adott választ módosíthatja-e, hogy ugyanezen kérdés különböző pontjaiban kifejtett egyik vagy néhány helyzet esetlegesen nem áll fenn?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.)